

Phận người

NHẬT MINH

1.Chúa ơi, đời người sao chóng qua.
2.Mấy ai dọn hành trang bước đi.
3.Những ai được lời cả thế gian,
4.Xác thân phàm hèn con trót mang,

1.Khi biết thân con chỉ là, chỉ là bụi
2.Khi lúc không ngờ, không ngờ Chúa gọi ra
3.nhưng mất linh hồn ích gì, ai nào được
4.ai cũng đau buồn đẫm lệ, khi người ra

1.tro. Đời người an vui như mùa xuân
2.đi. Cuộc đời dương gian bao lầm lõi,
3.chi? Lợi danh cao sang nơi trần gian,
4.đi. Lời Ngài trao ban trong đời sống,

1.muôn hoa tươi nở. Để hạ qua
2.ai không sa lạc? Một lòng ăn
3.vô tri hư ảo. Và ngày Chúa
4.ta luôn ghi tac trọng đời yêu

1.nhanh sang mùa thu, héo hon bao chiêu.
2.năn luôn thành tâm, tránh xa tội tình.
3.đến mang được chi, những gì trên đời.
4.thương yêu người mai, chó đem oán thù.

1.Đông về giá lạnh thời gian trôi nhanh. Bao
2.Sẵn sàng đón chờ một khi Chúa đến. Chúa
3.Chỉ còn linh hồn nào yêu mến Chúa, chắc
4.Kính sợ Chúa Trời ngày đêm sám hối ăn

1.năm qua đi như một đời người.
2.đến đưa ta tối noi quang vinh.
3.chắn sê đến nước trời đời đời.
4.năn, yên vui khi Người gọi về.

Để xác thân con trở về cội nguồn, trở về cát

Để xác thân con trở về cát

bụi, khi con nghỉ yên, nghỉ ngồi trong lòng đất

bụi, khi con nghỉ yên, nghỉ ngồi trong lòng đất

Mẹ. Nguyễn Chúa yêu thương mở lượng hải
Mẹ. Nguyễn Chúa yêu

hở, đưa hồn con về nơi con hằng mơ. Bên
thương đưa hồn con về nơi con hằng mơ. Bên

Chúa mai mai đẹp tươi.
Chúa mai mai đẹp tươi.